

Headlines

Halachic Debates of Current Events

BY DOVID LICHTENSTEIN

Killing a Neutralized Terrorist

BACKGROUND

Starting in the Summer of 2015, Israel began experiencing a new form of terrorism, consisting of knife-wielding Palestinians charging at soldiers and civilians and attempting to stab as many as possible before going down. In the vast majority of cases, the attacker has been promptly shot by police officers, soldiers or armed civilians in the vicinity of the attack or who rushed to the scene to help. Many times, the terrorist was shot dead, whereas on some occasions, he or she was incapacitated and subsequently arrested by Israel's security forces.

This tense situation erupted into a firestorm of controversy in late March 2016, when a video surfaced of an Israeli soldier in Hebron approaching and shooting dead a terrorist who was lying on the ground, clearly incapacitated. Two terrorists had stabbed an IDF soldier, and a different soldier shot them, killing one and wounding the other. Several minutes later, another soldier was seen arriving at the scene and shooting the incapacitated terrorist. After the video was publicized, the soldier was arrested and tried for murder. Much of the ensuing controversy revolved around the facts of the case, specifically, the question as to whether there was still a credible threat given the possibility that the attacker may have been wearing an explosive belt underneath his thick jacket, which he was suspiciously wearing on a warm spring day. Additionally, however, this incident reignited the larger question as to whether an incapacitated terrorist should be killed.

What do you think?

QUESTIONS TO CONSIDER

- Why should or shouldn't we kill an incapacitated terrorist?
- What halachic considerations can you think of that might impact this decision?

BACKGROUND

The Torah puts an incredible emphasis on the value of a human life. In Parshat Kedoshim the Torah instructs:

Vayikra 18:5

And you shall perform all of My decrees and laws – that a man shall do, **in order that he live.**

וְשִׁמְרֶתֶם אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם
הָאָדָם וְחַי בָּהֶם.

The Gemara in Sanhedrin (74a) learns out from this:

Talmud Bavli Sanhedrin 74a

Rabbi Yochanan taught in the name of Rabbi Shimon, the son of Yehotzadak: They [the Chachamim] voted and concluded in the attic of the house of Nitza in Lud that for every sin in the Torah, if a person is told, "Transgress [this sin], and you won't be killed," he should transgress [the sin] so as not to be killed, except for [the sins of] idolatry, murder, and sexual immorality.

א"ר יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק נימנו וגמרו בעליית בית נתזה בלוד כל עבירות שבתורה אם אומרין לאדם עבור ואל תהרג יעבור ואל יהרג חוץ מעבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים.

SEE THIS ORIGINAL PAGE OF TALMUD ON THE NEXT PAGE

Rashi comments and says that the source of this law is the passuk quoted above from Vayikra:

Rashi, ibid.

A person should transgress a sin rather than be killed – [Because of the verse in Vayikra:]
“[He shall keep all the commandments] in order that he live,” and not that he die.

יעבור ואל יהרג - וְיָחִי
בָּהֶם ולא שימות בהם.

Rashi here explains that the passuk of “*V’chai Bahem – And he shall live through them*” teaches that **the Torah values human life so much** that the Torah even requires a Jew to almost always violate the Torah in order to stay alive.

Nevertheless, the 3 exceptions to this rule – idolatry, murder, and sexual immorality – shows how the Torah sees murder as an extremely serious sin in particular. Despite the grand importance that the Torah places on staying alive, one is **not allowed** to transgress a sin if it involves killing someone else.

**THE DIN OF A
RODEIF**

There are however, exceptions to this rule to always avoid murder. The most famous exception is the case of a *Rodeif* (pursuer).

Mishna Sanhedrin 73a

We are allowed to kill the following types of people in order to save someone else’s life: One who is chasing after another person to kill him....

ואלו הן שמצילין אותן בנפשן הרודף
אחר חבירו להרגו...

This Mishna teaches that if someone is pursuing someone else to kill him, it is permissible to kill him in order to save the life of the person who is being pursued. This is an exception to the rule we stated previously that we are never allowed to kill, even to save our own life. Here, however, since the *Rodeif* (pursuer) is threatening someone else’s life, we are allowed to kill the *Rodeif* (pursuer).

**QUESTIONS TO
CONSIDER**

- What could be the underlying rationale that would differentiate these two cases? Why is it forbidden to murder in order to save **your own life**, but it is permissible to murder in order to save the life of a person who is being **pursued**?

It is precisely this din of *Rodeif* that allows a soldier to shoot a terrorist when the terrorist is charging at him with a knife. Since the terrorist is attempting to kill the soldier (or kill someone else), the soldier is allowed to kill him. (We can assume for this packet that the same halachos apply to both Jews and non-Jews. The truth is a little more complicated.)

INTERIM SUMMARY

- It is permissible for a person to transgress any sin in order to save their own life, except it is still **forbidden** to transgress the “big 3” sins of idolatry, murder, and sexual immorality.
- Although murder is almost always prohibited, there is an exception called *Rodeif*, where we do commit murder in order to save the life of someone who is being pursued.

Although a soldier may kill a terrorist who is actively trying to kill someone, a different question arises once the terrorist is neutralized. Does the terrorist retain his status as a *Rodeif* (pursuer) if he is physically unable to continue his pursuit, or not?

**QUESTIONS TO
CONSIDER**

- What do you think?

Within the laws of *Rodeif*, there is a unique case referred to as *haba bamachteres* (one who tunnels into a house) which sheds some light on this question. The Mishna in Sanhedrin 72a explains that if a burglar digs a tunnel into a house, intending to steal, then the homeowner is allowed to kill him preemptively. The Gemara explains the rationale as follows:

Gemara Sanhedrin 72a

Rava said: What is the reason? There is a standard assumption (*chazakah*) that people don't stand by idly while their money is threatened. Therefore, the burglar is definitely thinking, "If I go to take something, the owner will try to stop me, and when he gets in my way, I will kill him" – and the Torah instructs that if someone is coming to kill you, you can kill him first.

אמר רבא מאי טעמא דמחתרת חזקה אין אדם מעמיד עצמו על ממונו והאי מימר אמר אי אזילנא קאי לאפאי ולא שביק לי ואי קאי לאפאי קטילנא ליה והתורה אמרה אם בא להורגך השכם להורגו.

SEE THIS ORIGINAL PAGE OF TALMUD ON THE NEXT PAGE

The Gemara (based on a pasuk in Mishpatim 22:1) says that a burglar who tunnels has a unique status because we assume he will try to kill the homeowner if the homeowner tries to stop him from stealing. It is this train of thought that permits the homeowner to kill the intruder. The fact that we assume what the intruder's intentions are is a unique law in this situation and is learned from pesukim.

QUESTIONS TO CONSIDER

- How does this situation of *haba bamachteres* compare to the classic case of *Rodeif*? How are the two situations similar? How are they different?

In the subsequent text, the Gemara differentiates between a case where we can assume the intruder **will** kill the owner (for example: if a stranger breaks into another stranger's house) and a case where we know for a fact that he **won't kill** (for example: if a father breaks into his son's home, we can assume the father won't kill his son). The Gemara refers to the first case as *Ein Lo Damim* (literally: "he has no blood") – meaning you **can** kill him – and the second case as *Damim Lo* (literally: "he has blood") meaning you **can't** kill him. The Gemara then says:

Gemara Sanhedrin 72b

Rather [that which is taught in a *Braissa*:] "*Damim Lo* [we don't kill] both on a weekday and on Shabbos." Once we don't kill him on a weekday, do we really need to teach that we also don't kill on Shabbos? [Isn't it obvious we wouldn't kill him on Shabbos either?] Rav Sheishes said: "It is needed to teach that we even remove a stone from on top of him [i.e. save his life]."

אלא דמים לו בין בחול בין בשבת השתא בחול לא קטלינן ליה בשבת מבעיא אמר רב ששת לא נצרכא אלא לפקח עליו את הגל.

SEE THIS ORIGINAL PAGE OF TALMUD ON THE FOLLOWING PAGE

The Gemara says that we treat a *Damim Lo* like a normal person, both in the sense that we don't kill him, but also in that sense that if he would get stuck in the tunnel, we would rescue him (even on Shabbos when violating melachos would be necessary in order to save him).

Rashi explains why this would **not** be true in the case of an *Ein Lo Damim*:

Rashi, ibid.

But one who came with the intention to kill (*Ein Lo Damim*) – since he can be killed without a warning, he is considered a dead man from the time he entered the tunnel.

אבל אם בא על עסקי נפשות כיון דניתן להרגו בלא התראה גברא קטינא הוא משעת סתירה

Rashi says that an *Ein Lo Damim* does not have to be saved because of his previous status as a *Rodeif*. Despite the fact that he is now in danger and probably no longer poses a threat, Rashi nevertheless assumes that his life does **not** have to be saved, due to his original status as a *Rodeif*.

QUESTIONS TO CONSIDER

- What are some possible explanations for why we do not save the life of an *Ein Lo Damim*? Why should the rule for saving the life of an *Ein Lo Damim* be different from saving the life of a *Damim Lo*?

עב:

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין

מסורת הש"ס

עין משפט
גר מצוה

מ א מיי פייט מהלכות
גניבה הלכה י פתח עט:
מא ב מיי שם הלכה י:
מב ג מיי שם הלכה י:
מג ד מיי שם הלכה י:
מד ז מיי שם הלכה ח:
מה ח מיי פ"א מהל'
מז ט הלכה ו פתח
לאוין קפא שיע' ח"מ ס'
מס' ספיק' א:
מו ט מיי שם הלכה ט
טו ט"ע שם ספיק' ב:

באן באב ע"ה הבן, צרימתא דאס צדור לך כשמש שאין לו שלום
עמך הרגוהו הא סתמא אל תהרגוהו וצשמעתא קמיימא
דפקחיס (דף ג: וסו) דדרשין לאור יקוס רואח אי פשיטא לך מילתא
כנהורא דאנפשות קאמי רואח הוא ויתן להלילו צנפשו ופירש
צקונטרס כגון צן על האב או כל אדם
ולא יתכן כדלמרינן הכא דהני אפילו
צתמא רואח הוא ולא צעינן שיהא
פשוט כנהורא אלא התם יש לומר כולה
צבא על הצן דאי קיס ליה צגוויה
צשנאו רואח הוא ויתן להלילו צנפשו
ואי מספקא לך מילתא כלילא יהא
צעינן כגנב ולא יתן להלילו צנפשו:
ישראל הוא בן ברית הוא. ישראל
ולא כותי צן ברית ולא
מומר לעבודת כוכבים דמסרין לעבודת
כוכבים (ס) היו מורדין ולא מעלין (ו):

דקטלינן אלא דמים לו בין בחול בין בשבת השתא בחול לא קטלינן ליה
בשבת מבעיא אמר רב ששת לא צורכא יאלא לפקח עליו את הגל תנו רבנן
והוכה (ו) בכל אדם ומת הבכל מיתה שאתה יכול להמיתו בשלמא והוכה
בכל אדם איצטריך סד"א בעל הבית הוא דקים (ו) (להו) דאין אדם מעמיד
עצמו על ממונו אבל אחר לא קמ"ל הרוף הוא אפילו אחר נמי אלא ומת
בכל מיתה שאתה יכול להמיתו למה לי מרוצח נפקא (ו) דתניא ימות וימת
המכה רוצח הוא אין לי אלא במיתה האמורה בו ומגזין שאם אי אתה יכול
להמיתו במיתה הכתובה בו שאתה רשאי להמיתו בכל מיתה שאתה יכול
להמיתו ת"ל מות וימת מ"מ שאני התם דאמר קרא מות וימת ויגמר מיניה משום
דהוה רוצח וגואל הדם שני כתובין הבאין כאחד (ו) וכל שני כתובין הבאין
כאחד אין מלמדין תנו רבנן (ו) מחתרת אין לי אלא מחתרת גגו חצירו וקרפיפו
מגין ת"ל (ו) ימצא הגנב מ"מ אם כן מה ת"ל מחתרת ימפני שרוב גנבים מצויין
במחתרת תניא אידך מחתרת אין לי אלא מחתרת גגו חצירו וקרפיפו מגין
תלמוד לומר ימצא הגנב מ"מ א"כ מה תלמוד לומר מחתרת (ו) מחתרת זו
היא התראתו אמר רב הונא (ו) קמן הרוף ניתן להצילו בנפשו קסבר רודף
אינו צריך התראה לא שנא גדול ולא שנא קמן איחיביה רב חסדא לרב הונא
י"ב יצא ראשו אין נוגעין בו לפי שאין דוחין נפש מפני נפש ואמאי רודף
הוא שאני התם דמשמאי קא רדפי לה נימא מסייעא ליה רודף שהיה רודף
אחר חבירו להורגו אומר לו ראה שישאל הוא וכן ברית הוא והתורה אמרה
ישופך דם האדם באדם דמו ישפך אמרה תורה הצל דמו של זה בדמו של זה
ההיא רבי יוסי ברבי יהודה היא (ו) דתניא רבי יוסי בר' יהודה אומר חבר אין
צריך התראה לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד ת"ש
רודף שהיה רודף אחר חבירו להורגו אמר לו ראה שישאל הוא וכן ברית הוא
והתורה אמרה שופך דם האדם באדם דמו ישפך (ו) אם אמר יודע אני שהוא
כן פטור ע"מ כן אני עושה חייב לא צריכא דקאי בתרי עיברי דנהרא דלא מצי
אצוליה מאי איכא דבעי איתויי לבי דינא בי דינא בעי התראה איבעית אימא
אמר לך רב הונא אמר דאמרי כותנא דמחתרת דאמר מחתרתו זו היא התראתו:

אב הכא על הצן. צתמא דאס צדור לך כשמש שאין לו שלום
עמך הרגוהו הא סתמא אל תהרגוהו וצשמעתא קמיימא
דפקחיס (דף ג: וסו) דדרשין לאור יקוס רואח אי פשיטא לך מילתא
כנהורא דאנפשות קאמי רואח הוא ויתן להלילו צנפשו ופירש
צקונטרס כגון צן על האב או כל אדם
ולא יתכן כדלמרינן הכא דהני אפילו
צתמא רואח הוא ולא צעינן שיהא
פשוט כנהורא אלא התם יש לומר כולה
צבא על הצן דאי קיס ליה צגוויה
צשנאו רואח הוא ויתן להלילו צנפשו
ואי מספקא לך מילתא כלילא יהא
צעינן כגנב ולא יתן להלילו צנפשו:
ישראל הוא בן ברית הוא. ישראל
ולא כותי צן ברית ולא
מומר לעבודת כוכבים דמסרין לעבודת
כוכבים (ס) היו מורדין ולא מעלין (ו):

דקטלינן אלא דמים לו בין בחול בין בשבת השתא בחול לא קטלינן ליה
בשבת מבעיא אמר רב ששת לא צורכא יאלא לפקח עליו את הגל תנו רבנן
והוכה (ו) בכל אדם ומת הבכל מיתה שאתה יכול להמיתו בשלמא והוכה
בכל אדם איצטריך סד"א בעל הבית הוא דקים (ו) (להו) דאין אדם מעמיד
עצמו על ממונו אבל אחר לא קמ"ל הרוף הוא אפילו אחר נמי אלא ומת
בכל מיתה שאתה יכול להמיתו למה לי מרוצח נפקא (ו) דתניא ימות וימת
המכה רוצח הוא אין לי אלא במיתה האמורה בו ומגזין שאם אי אתה יכול
להמיתו במיתה הכתובה בו שאתה רשאי להמיתו בכל מיתה שאתה יכול
להמיתו ת"ל מות וימת מ"מ שאני התם דאמר קרא מות וימת ויגמר מיניה משום
דהוה רוצח וגואל הדם שני כתובין הבאין כאחד (ו) וכל שני כתובין הבאין
כאחד אין מלמדין תנו רבנן (ו) מחתרת אין לי אלא מחתרת גגו חצירו וקרפיפו
מגין ת"ל (ו) ימצא הגנב מ"מ אם כן מה ת"ל מחתרת ימפני שרוב גנבים מצויין
במחתרת תניא אידך מחתרת אין לי אלא מחתרת גגו חצירו וקרפיפו מגין
תלמוד לומר ימצא הגנב מ"מ א"כ מה תלמוד לומר מחתרת (ו) מחתרת זו
היא התראתו אמר רב הונא (ו) קמן הרוף ניתן להצילו בנפשו קסבר רודף
אינו צריך התראה לא שנא גדול ולא שנא קמן איחיביה רב חסדא לרב הונא
י"ב יצא ראשו אין נוגעין בו לפי שאין דוחין נפש מפני נפש ואמאי רודף
הוא שאני התם דמשמאי קא רדפי לה נימא מסייעא ליה רודף שהיה רודף
אחר חבירו להורגו אומר לו ראה שישאל הוא וכן ברית הוא והתורה אמרה
ישופך דם האדם באדם דמו ישפך אמרה תורה הצל דמו של זה בדמו של זה
ההיא רבי יוסי ברבי יהודה היא (ו) דתניא רבי יוסי בר' יהודה אומר חבר אין
צריך התראה לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד ת"ש
רודף שהיה רודף אחר חבירו להורגו אמר לו ראה שישאל הוא וכן ברית הוא
והתורה אמרה שופך דם האדם באדם דמו ישפך (ו) אם אמר יודע אני שהוא
כן פטור ע"מ כן אני עושה חייב לא צריכא דקאי בתרי עיברי דנהרא דלא מצי
אצוליה מאי איכא דבעי איתויי לבי דינא בי דינא בעי התראה איבעית אימא
אמר לך רב הונא אמר דאמרי כותנא דמחתרת דאמר מחתרתו זו היא התראתו:

הפראסו. שא"כ התראה אחרת אלא הורגו מיד לכיון דטרח ומסר נפשיה לתמור אדעתא דהכי אתא דאי קאי
כיון דרודף הוא א"כ התראה אלא מילין אותו צנפשו. אבל נכנס לחצרו וגו דרך הפתח אינו הורגו עד שיתרו בו
וקיילנא לך וזה יקבל עליו התראה ויאלמר יודע אני ועל מנת כן אני עושה שאם תעמוד לנגדי אהרוג אותך
אבל בלא התראה לא דילימנא לאו אדעתא דנפשות קא אתי אלא דאשכח פתחא להדיא ועל אדעתא דאי קאי צנפאי ליוסוף: **קטן הרודף.** את קטן
אחר להרוג: **ניחן להלילו צנפשו.** כדילפינן לקמן (דף עג.) רואח יתן להלילו צנפשו והאי אע"ג דקטן הוא ולא בר קבולי התראה הוא
לגבי רדיפה דמי כגדול: **קסבר.** רב הונא רודף אין נריך התראה לענין להלילו צנפשו דלא ניתנה התראה אלא לענין צ"ד דלא מצי למקטליה
אם הרג בלא התראה: **יאל ראשו.** בלא המקשה לילד ומסוכנת. וקמי רישא החיה פושטת ידה וחותמתה
ומזילתה לאצרים דכל זמן שלא יאל לאירי העולם לאו נפש הוא ויתן להורגו ולהלילו את אמו
אבל יאל ראשו אין נוגעים בו להורגו דהוה ליה כילוד ואין דוחין נפש מפני נפש. ואם תאמר מעשה
דשבע בן בכרי (שמואל ב ג) הנה ראשו שופך אליו דחיו נפש מפני נפש התם משום דאפילו לא מסרוהו לו היה נהרג
צעיר כשיתפשטה יואב וכן נהרגין עמו אבל אם היה הוא יכול אש"פ שהן נהרגין לא היו
רשאין למסרו כדי להלילו עממן אי נמי משום דמורד במלכות הוא והכי מפרש לה בתוספתא
דמסורה: **משמאי אר רדיף לה.** והמורה אמרה שופך דם האדם באדם דמו ישפך. כל המורה אותו
שפוך דמו ישפך. כל המורה אותו שפוך דמו שצביל אותו אדם שהוא רודף דהיינו צדאס
בצביל הללל אדם הנודף. והא הכא דלא קמי יודע אני ועל מנת כן אני עושה ואין כאן קבלת
התראה ואפילו הכי מייחייב: **ההיא ר' יוסי בר' יהודה היא.** דאפילו צהרוגי צ"ד לא צעי התראה
אלא להבחין הלך חסר לא צעי התראה ולא הבחנה ועם הארץ צעי לאיתרויי דלא נימא שוגג
היינו אבל קבלת התראה אפילו צעם הארץ לא צעי: **פטור.** כל כמה דלא אמר על מנת כן
אני עושה שאהרג עליו כדילפינן בהיו בודקין (לעיל דף מה.) וימת המט (נדבס"ן) עד שיתיר עממו
למיתה. קא תמי הכא גבי רודף דבעי התראה ואם לאו אין מילין אותו צנפשו: **דקאי בסרי
עצמי נהרא.** המתכה מזה זה והרודף והנודף מזה אחר: **דאנולי לא מלי.** והאי פטור ותייב
דקאמר אמיתת צית דין קאי ולאחר שהרגו לנודף: **מאי איכא.** כלומר מאי קא רמי
עליהו דהקן רואין למעצד: **דבעי לאיתויי לבי דינא ומקטליה.** דכתיב (בב) וצברת
לעצמי הלך צעי התראה דכלאו הכי לאו מקטלי ליה: **זו היא הפראסו.** אלמא משום
דמחוקין ליה רודף לא צעי התראה: **מתני'**

א) ועי' חס' לקמן עג.
ב) ד"ה א"ה (ב) וצ"ל ליה.
ג) כ"מ לא: לעיל מה: גכ.
ד) וקידושין כד. ושי"ן.
ה) וקמיות: ל"ג.
ו) וסלכות פ"ו משנה ו וסס
ז) א"ה יאל וכן משמע
ח) כ"ה וצנרטורא ונתייט
ט) א"ה חסופ' ימות סוף
י) פ"ו א"ה ראשו ועי' חס'
יא) לעיל ע"י ד"ה לילכא.
יב) לעיל ט: חא. מכות ו:
יג) ט: ח. וחסופ' פ"א.
יד) שמת לה: י) וצ"ל
יה) חסופ' ח: ונלעיל מה:
יז) וצ"ל דתרומו פ"ו.
יח) כ"ה: כן כ"ה ואל
יט) משומד דמסורה: י) ועי'
יא) ס:

תורה אור השלם
1. אם ירדה השמש
עליו דמים לו שלם
ישלם אם אין לו גומבר
בנגב: שמת כב
2. אם נבחרת ימצא
הגנב והכה ומת אין לו
דמים: שמת כב א
3. או באיכה הפדו בידו
וימת מות וימת המכה
רצח הוא גאל הדם ימית
את הרצח בפגועו בו:
במדרב לה כא
4. שפך דם האדם באדם
דמו ישפך כי בצלם
אלהים עשה את
האדם: בראשית ט ו

מוסף רש"י
אין לי. אי לא כתיב אלא
יומת. אלא במיתה
האמורה בו. סוף ודע
מה. מנין שאם אי אתה
יכול בו. כגון שהיה
בפניה וזכת וזכה יכול
לירוק בו חן או לנכנס
וביט' א"ה ת"ל מות
יומת. ויחייב הוא ודע
מה. שני כתובין הבאין
כאחד אין מלמדין.
מדלא כתיב אחד ונמטר
כולהו מיה (מדרשין כד.)
אלא להבחין בין שוגג
למזיד. שלא יוכל לומר
פטור הייתי שמתר ודע
ה"ה

INTERIM SUMMARY

- There is a special type of *Rodeif* referred to as *haba bamachteres* (one who tunnels in). In this case, we **assume** that the person intends on killing the homeowner, so **we allow anyone to kill the intruder first**.
 - But this rule **only** applies in cases where we would indeed have reason to assume that the intruder **will** kill the homeowner (*Ain Lo Damim*).
 - However, in cases where we know the intruder will **not** kill the homeowner, then we cannot kill the intruder either (*Damim Lo*). In fact, not only are we prohibited from killing the intruder, but we must even **save the intruder's life** if he gets stuck.
 - By contrast, in the case of *Ain Lo Damim*, **we do not save the intruder's life** – even if he is stuck and his life is in danger.

TWO EXPLANATIONS FOR RASHI'S RULING

There are two possible explanations given for Rashi's ruling.

The first is advanced by Rav Avraham Erlinger in *Birkas Avraham*. He says that since the robber entered the tunnel, he was deserving to be killed, so we therefore view his unfortunate predicament of being stuck as his "punishment." We essentially view it as if the intruder was punished by Heaven and **he got what he deserved**. This is why we don't have to save him. Even though he may no longer be a *Rodeif*, we still view his current predicament as a natural consequence of his murderous desire and we refrain from intervening to save him.

If this explanation is accepted, then one must make a hard distinction between **not saving** a stuck *Rodeif* and **killing** a stuck *Rodeif*. If the only reason to avoid saving a stuck *Rodeif* is that we are trying to just leave him in the hands of G-d, then that reasoning cannot be used to justify actively killing him if he wouldn't have died otherwise. Therefore, in our case of the immobilized terrorist, one would **not** be allowed to shoot him. One would however, be allowed to let him die.

The second explanation is offered by Rav Issur Zalman Meltzer in *Even Ha'azel*. He says that the reason one can allow an *Ein Lo Damim* to die is that we are afraid that once freed, he will resume his attempt to kill his rescuer. Since saving him will make him a *Rodeif* once again (and necessitate that you kill him) we don't mandate that you save his life.

QUESTIONS TO CONSIDER

- What fundamental assumptions are each of the two answers making?

Some *poskim* have advanced similarly, that the neutralized terrorist should be shot, because if he is allowed to live he will doubtlessly continue to try to kill Jews (they assume that jail time and potential death aren't deterrents). Therefore, by not killing him, you are just **enabling him to become a *Rodeif* once again** and threaten the safety of others. This should allow you to kill him.

The majority of halachic authorities take issue with this ruling, however, and say that **one cannot apply the rulings for *haba bamachteres* to the case of an immobilized terrorist**. These *poskim* say that only in this limited, and unique case, where we already assume what the intruder's intentions are from the beginning, can we assume that once he is freed, he will continue to try and kill his target. But by a regular *Rodeif* where we don't make that original assumption to begin with, maybe we would say that we cannot kill because he **might** continue later. We can only make this assumption by *haba bamachteres* and only because the Torah specifically gave us a license in that instance to make that assumption. But in general, we can only kill someone if he is currently a *Rodeif* – actively pursuing someone and able to kill them.

INTERIM SUMMARY

There are 2 possible explanations as to why we don't save a *haba bamachteres* who is stuck,:

1. Since we were allowed to kill him, we view his situation as him getting what he deserved (i.e. death) and we therefore don't save him.
 - Based on this, we would **not** be allowed to shoot an immobilized terrorist – because just because we don't save a stuck *ba bamachteres* doesn't mean we can **actively** kill one.
2. After we save the *ba bamachteres*, he might resume his pursuit and try to kill someone. Therefore it's better that we just let him die so he doesn't start his pursuit again.
 - Some poskim say the same reasoning can be applied to terrorist. Since the terrorist will likely go on to try to kill people again after he is saved, we should kill the terrorist to prevent it.
 - Most say that *haba bamachteres* is an exception, and the ruling would be different for a regular *Rodeif*.

A MERE
GUARDIAN

A proof that is offered that we occasionally kill based off the possibility that someone may become a *Rodeif* may be deduced from a Gemara about Antininus, the Emperor of Rome:

Talmud Bavli Avodah Zara 10b

He had a cave that he would go through to visit Rebbe's house. Every day he would bring two servants with him. He would kill one at Rebbe's gate and one back in his own house.

ה"ל ההיא נקרתא דהוה עיילא מביתה לבית רבי כל יומא הוה מייתי תרי עבדי חד קטליה אבבא דבי רבי וחד קטליה אבבא דביתה.

SEE THIS ORIGINAL PAGE OF TALMUD ON THE NEXT PAGE

Antininus would visit Rebbe in secret. He would bring two servants with him every day for protection. He would then kill them to maintain secrecy. Tosfos asks: How could Antininus have killed them?

Tosfos, ibid.

You could answer that he was afraid maybe they would let the officers know and they would try to kill him, and we say that if someone is coming to kill you, kill him first.

וי"ל שהיה ירא פן יודיעו הדבר אל השרים והיו גורמין להרגו ואמרינן אם בא להרגך השכם להרגו

We see that Antininus killed his servants based on the possibility that they might pose a threat to his life based on the din of *Rodeif*. Perhaps this can be used to justify killing a neutralized terrorist.

Two answers can be given: First of all, a distinction may be made between Antininus who was a king and a random IDF soldier. A king is allowed to kill anyone who he deems worthy of death, in order to maintain a stable rulership over his kingdom.

Secondly, it seems clear from the Gemara itself that we don't take into account whether or not a person may be a *Rodeif* in the future.

Talmud Bavli Sanhedrin 74a

Rabbi Yonatan ben Shaul says: If someone is chasing after someone else to kill them, and you are able to save him with one of his limbs (i.e. cripple the *rodeif*) and you didn't [you just killed the *Rodeif* instead], then you are killed because of it.

רבי יונתן בן שאול אומר רודף שהיה רודף אחר חבירו להורגו ויכול להצילו באחד מאבריו ולא הציל נהרג עליו

SEE THIS ORIGINAL PAGE OF TALMUD ON PAGE 2

We see that in a case where you can simply neutralize a *Rodeif* – but you choose instead to kill him – then you are guilty of murder. No where does the Gemara discuss that maybe you should have killed the *Rodeif* because by merely crippling him you open the possibility of him continuing his pursuit later. What the Gemara does say is that your responsibility is to end the threat he **currently** poses. Once he gets to a stage where he no longer seems threatening, you have no more permission to do him any harm.

CONCLUSION

- The case of a terrorist most closely resembles a *Rodeif*. Once the terrorist is neutralized, it seems that he may not be killed.
- There may be room to argue that the immobilized terrorist should be considered like a *ba bamachteres* – whom we allow to die even after he gets stuck – but most poskim say that one cannot learn from there due to the novelty of the case.
- One may also try to learn from the story of Antininus, but there are reasons to differentiate there also, as well as the Gemara about crippling the *Rodeif* which suggests otherwise.

DISCLAIMER:

The views and opinions presented in this sourcesheet should not be taken as *halachah l'maaseh*. Before applying these halachos to real-life situations, one must consult with a competent halachic authority.